Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 101 (1601) ♦ Середа, 11 червня 1997 року ♦ Ціна договірна

Економія на обороні під час бюджетного "наступу"

Учора у Верховній Раді відбувся день уряду. З доповіддю про стан боєздатності Збройних сил України та хід виконання заходів розділу «Обороноздатність держави» програми діяльності Кабінету міністрів виступив міністр оборони Олександр Кузьмук.

Від Комітету з питань оборони і державної безпеки Верховної Ради проінформував присутніх у сесійному залі заступник голови комітету Адам Чікал.

За підсумками засідання ухвалено відповідну постанову.

Прес-служба Верховної Ради України.

Під час засідання ми попросили кількох депутатів поділитися думками з приводу теми дня, не розкриваючи, звичайно, державних таємниць.

(Читайте на 2-й стор.)

Співробітничатимемо вдвох, утрьох, учотирьох...

Завершився робочий візит в Україну міністра закордонних справ Ісламської Республіки Іран Алі Акбара Велаяті. Під час перебування в Києві делегації зі Сходу відбулася зустріч Голови Верховної Ради України Олександра Мороза з главою іранського зовнішньополітичного відомства.

Олександр Мороз зазначив, що Верховна Рада готова ратифікувати угоди, спрямовані на конкретизацію українсько-іранського економічного співробітництва. Обидві держави зацікавлені у співробітництві, зокрема, у машинобудуванні, літакобудуванні, проектних технологіях, у постачанні в Україну нафти та газу. І Верховна Рада готова законодавчо забезпечити обопільні інтереси.

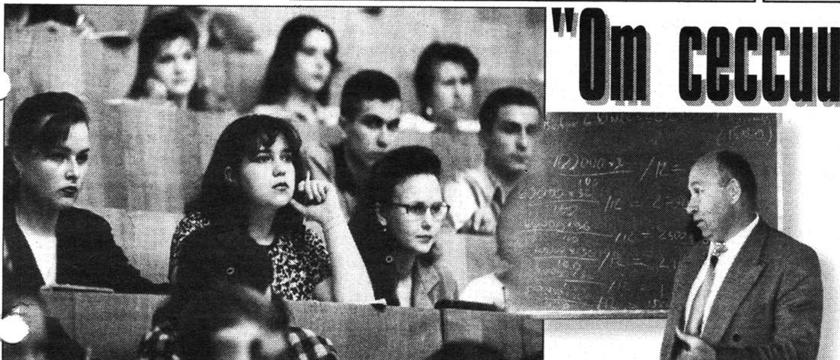
(Закінчення на 2-й стор.).

Зустріч із головами рад

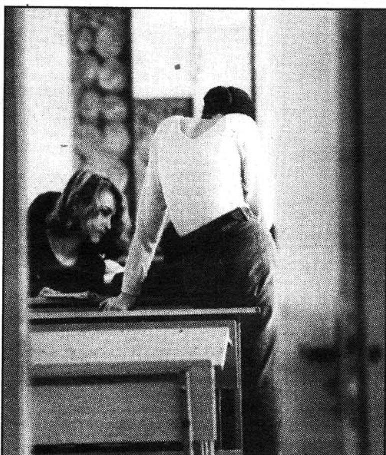
Учора Голова Верховної Ради України Олександр Мороз зустрівся з головами та заступниками голів обласних рад. Відбулася розмова, в якій було зачеплено ключові проблеми місцевого самоврядування, діяльності рад, майбутніх парламентських виборів.

Нашим відносинам не загрожує гіподинамія?

Президент України Леонід Кучма мав телефонну розмову з Прем`єр-міністром Канади Жаном Кретьєном, повідомляє ДІНАУ-Укрінформ. Лідери обох країн обговорили стан та перспективи розвитку двосторонніх відносин, зокрема, українсько-канадське партнерство в галузі торгівлі та економічного співробітництва. Ці та інші питання будуть предметом українсько-канадських переговорів під час наступного офіційного візиту Прем`єр-міністра України Павла Лазаренка до Канади 12–17 червня.

"От сессии до сессии живут студенты весело..."

Всі, хто співав свого часу цю стару, як світ, пісеньку, пам'ятають і другий рядок куплета: «А сессия — всего два раза в год!» Тож середньостатистична студентська душа тріпоче та хвилюється не так вже й часто. Щасливці, що вже навчаються в одному з найпрестижніших вузів країни — Київському національному економічному університеті (куди і відбір дуже суворий, і конкурс — ого-го!), можуть підрахувати. Безсонні ночі над конспектами з математики, економісторії чи бухобліку — не враховуються, це святе. Як, втім, святі сподівання країни саме на покоління нинішніх студентів, що навчаються за оновленими, міжнародного стандарту програмами. Щорічно більш ніж 300 дипломованих бакалаврів та 200 магістрів випускає лише один фінансово-економічний факультет. Двадцять відсотків з них — посланці різних організацій та закладів — навчалися за рахунок підприємств, куди й повернуться працювати.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Актуально

З війною звели ми рахунки?

«Податок на додану вартість з імпортованих українських товарів — це ж бандитизм якийсь і несправедливість, — запевняв Борис Єльцин у день підписання широкомасштабного договору про дружбу і співробітництво.— Я як Президент цього, на жаль, не знав, але вже дав доручення негайно виправити ситуацію». Незважаючи на виказану категоричність, наприкінці минулого тижня з'ясувалося: так звана торгівельна війна між Україною та Росією, принаймні щодо цукру, триватиме й надалі.

(Закінчення на 8-й стор.).

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Харків'яни читають тільки свіжі номери «Голосу України»

З другого півріччя харківські передплатники і просто читачі газет «Голос України» і «Голос України —Тиждень» отримуватимуть свої звичні видання у день виходу. Такий «героїчний» крок назустріч побажанням редакції зробила адміністрація обласного підприємства «Харків-пошта». Директор поштового менеджменту і технологій Віталій Нечипоренко повідомив вашого кореспондента, що жителі двох районів області — Богодухівського і Краснокутського — вже почали дізнаватися про останні новини саме з наших газет. З другого півріччя свіжі номери надходитимуть в обов'язковому порядку до всіх передплатників та в кіоски міста Харкова, а в перспективі — й до інших населених пунктів.

Свого часу редакція газети «Голос України» двічі робила спроби друкувати харківський тираж у місцевому видавництві «Харків». Та щоразу через півроку-рік змушені були відмовлятися від цієї ідеї через низьку якість друку і непомірно високі фінансові апетити адміністрації видавництва. Два роки з цієї причини ми втрачали своїх прихильників — із 35 тисяч їх залишилося близько 10. Тепер, нарешті, знову набуватимемо друзів. Як старих, так і, сподіваємося, нових.

У номер

Співробітничатимемо вдвох, утрьох, учотирьох...

(Початок на 1-й стор.).

Алі Акбар Велаяті підкреслив, що вважає одним із перспективних напрямків подальшої співпраці розвиток міжпарламентських зв'язків, а також наголосив на важливості міжрегіонального співробітництва, зокрема між Україною, Іраном та Туркменистаном. Нині є перспективи залучення до цього «трикутника» Азербайджану.

Коментуючи підсумки зустрічі, Олександр Мороз заявив, що Іран прагне отримати статус спостерігача у Парламентській асамблеї чорноморського економічного співробітництва і хоче, аби Україна підтримала його на цьому шляху. Глава українського парламенту зауважив, що Верховна Рада схвально поставилася до бажання Ірану розвивати відносини з ПАЧЕС.

Олександр Мороз зустрівся з підприємцями

Проблеми становлення цивілізованих ринкових відносин в Україні, створення сприятливих умов для розвитку національного підприємництва, питання законодавчого забезпечення економічних реформ обговорювалися під час зустрічі Голови Верховної Ради України Олександра Мороза з представниками об'єднання підприємців «Нова формація». «Тільки шляхом відкритого конструктивного діалогу між владою та бізнесом, — наголошували учасники зустрічі, — ми можемо побудувати цивілізоване ринкове суспільство в Україні».

Голова українського парламенту підкреслив, що точку зору, нагальні потреби підприємців слід обов'язково враховувати під час розробки економічних законопроектів.

Керівники об'єднання підприємців «Нова формація» передали Голові Верховної Ради деякі пропозиції щодо удосконалення чинного законодавства, а також домовилися про налагодження постійних робочих зв'язків із комітетами Верховної Ради.

Хай йому літається

В АНТК імені Антонова завершено будівництво першого льотного екземпляра нового пасажирського ближньомагістрального літака АН-140. Створений на зміну АН-24 новий 52-місний літак перевершує попередній за всіма основними показниками.

Розробку турбогвинтового двигуна ТВЗ-117 ВМА здійснили запорізьке АТ «Мотор-Січ» і санкт-петербурзьке НВО імені Клімова.

За словами генерального конструктора П. Балабуєва, порівняно з іноземними аналогами, АН-140 має ряд переваг. Серед основних — можливість експлуатації на слабо оснащених аеродромах із грунтовими, гальковими та трав'яними злітно-посадочними смугами. Новий літак відповідає всім міжнародним вимогам безпеки польоту, надійності та екологічності.

Серійне виробництво нового літака організовуватимуть на потужностях київського авіазаводу «Авіант», харківського авіазаводу та самарського «Авіакор» (Росія).

За попередніми прогнозами, повідомив П. Балабуєв, перший серійний літак може бути зібраний у першому кварталі 1998 року, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

Поправка

В юридичній консультації «Запитують ветерани війни» («ГУ» № 39 за 4 березня 1997 р.) розрахунки зроблено правильно, лише допущено цифрову неточність — 52,65 кв. м., а слід — 52,5 кв. м.

Поправку, надруковану в «ГУ» № 40 за 6 березня, вважати недійсною.

Думки з приводу

Економія на обороні під час бюджетного «наступу»

Іван БІЛАС, депутатська група «Вперед, Україно!»:

— А державних таємниць і не було. Питання, яке ми слухали на закритому засіданні, не є несподіваним. Вже протягом півроку ми намагалися заслухати питання про стан справ у Збройних силах. Міністр оборони генерал-полковник Кузьмук в об'єктивній, як на мене, доповіді висвітлив стан нашої обороноздатності. Звичайно, він адекватний станові справ у державі, насамперед економічних. Але тішить те, що Збройні сили, попри недостатнє забезпечення, чітко виконують свої завдання. На засіданні зроблено висновок: наші Збройні сили не тільки повинні, а й можуть захищати свою державу.

Ми домовилися наступного тижня ще раз «протиснути» тему бюджету, щоб вишукати додаткові можливості для потреб українського війська.

Степан ВОЛКОВЕЦЬКИЙ, депутатська група «Конституційний центр»:

— Поза всяким сумнівом, обороноздатність — питання номер один для держави, яка перебуває на етапі становлення. Нинішнє обговорення засвідчило різні думки і висвітлило наявні проблеми насамперед матеріального забезпечення. Я особисто залишаюся впевненим, що економити на фінансуванні обороноздатності у жодному разі не можна, коли хочемо зберегти незалежність. Обговорення показало: частина депутатів не поділяє цих поглядів. Але все-таки ми зійшлись на тому, що не послабимо нашої обороноздатності. Гадаю, наші пропозиції буде враховано під час прийняття бюджету. Ми повинні мати міцну армію й забезпечувати її в найповнішому обсязі.

Георгій ВИШНЕВЕЦЬКИЙ, фракція комуністів:

— Убозтво нашого життя, свідомий і цілеспрямований розвал економіки згубно позначилися і на армії та її здатності в разі потреби відстояти незалежність держави. Сьогодні ми не тільки країна, економічно й фінансово залежна від Заходу. Ми ще й беззахисні перед загрозою можливої агресії. Бо армія, де генеральські голови обсіли турботи про будівництво власних дач, де солдати — піднevільна робоча сила на спорудженні отих палаців, напівроздягнена й голодна, — така армія не може бути гарантом незалежності.

І «вітці нації» це напевне добре розуміють. Тож замість припинення розграбування військового майна, реформування і підвищення боєздатності своєї армії шукають порятунку під... «парасолькою» альянсу НАТО. Отже, маємо те, що маємо: хворе суспільство — хворе молоде покоління — хвору армію.

Василь КОСТИЦЬКИЙ, депутатська група «Вперед, Україно!»:

— Як мовиться, боронь Боже, щоб дійшло до необхідності захищатися. Але я певен, що в такому разі наші Збройні сили будуть спроможні відстояти незалежність своєї Батьківщини. Наша армія здатна на більше, ніж про це тепер можна говорити на побутовому рівні.

А чи потрібен Україні союз з НАТО, то я відповідаю: так, потрібен. Як гарант нашої можливості розбудовувати свою державу, сильну й незалежну. Тоді не буде й потреби, щоб армія захищала наші рубежі...

Людмила КОХАНЕЦЬ.

У ПРОЕКТІ Є ВІДХИЛЕННЯ ВІД ЗАКОНІВ

Проект бюджету, поданий урядом до парламенту, містить з десяток відхилень від чинного законодавства. Цей коментар Голови Верховної Ради Олександра Мороза для кореспондентів ряду інформаційних агентств базується на висновках аналітичного відділу Секретаріату ВР щодо проекту Державного бюджету на 1997-й рік, який було передано Кабміном до парламенту 4 червня.

Уряд кваліфікує поданий ним проект головного фінансового документу як «уточнену редакцію проекту, внесеного до Верховної Ради України 25 квітня 1997 року на друге читання», говориться у висновках Секретаріату. Однак експерти парламенту наголошують на тому, що тільки документ від 4 червня може розглядатись як офіційно поданий Кабміном проект Державного бюджету України на 1997 рік. В першому читанні 19 грудня Верховна Рада ухвалила лише висновки і пропозиції парламентської Комісії з питань бюджету.

Читацький мікрофон

Ораторів не обиратимемо

Дивують некомпетентність, примітивність, прямолінійність економічного мислення окремих депутатів. Навіть Голова Верховної Ради зробив зауваження щодо надзвичайно низької якості законопроектів, які подаються на розгляд. Чи зробимо ми, виборці, висновки на майбутнє? Чи знову оберемо ораторів та обіцяльників? Прикро, що ми бідуємо, а 450 розумних, світлих голів не хочуть як слід потрудитися. Що ж, у цьому ми самі й винні. Бачили очі, що «купували»...

А. КОЛІСНИЧЕНКО.

Кременчук Полтавської області.

А нам не все одно

Шановні депутати! Як вам працюється в парламенті незалежної України під символікою неіснуючої держави? Хіба ще не прийшла пора замінити її? І ще про одне. Армія пільговиків із припиненням ваших депутатських повноважень збільшується на 450 чоловік. Як на мене, пільгами ви повинні користуватися тільки на час вашого депутатства.

А. КЛИМЕНКО.

Конотоп Сумської області.

Державі потрібні комбайни

Медицина в занепаді, освіта, культура вмирають. Виробництво загнане в глухий кут. Навіть основна наша галузь — сільське господарство — чомусь не одержує комбайнів вітчизняного виробництва. І разом з тим чую повідомлення, що Україна продає Пакистану танки. Що, танки для чужої держави легше зробити, ніж для себе комбайни?

К. ПЕТРОВИК.

Київ.

Багатії, поділіться! Досвідом бодай

У держави немає коштів, щоб виплачувати пенсії, зарплати, стипендії. Тим часом багато людей вміють робити гроші. Ви подивіться, скільки їх роз'їжджає на розкішних іномарках. Навколо кожного міста і містечка повиростали «царські села»... Пропоную створити комісію з вивчення досвіду їхньої роботи і поділитися з тими, хто сьогодні злидарює.

Іван СЕМЕНЮК.

Житомир.

Гей ви там, нагорі!

Якщо вже наша країна йде шляхом ринкової економіки до цивілізованого суспільства, то чи не краще їй взяти приклад з передової капіталістичної країни — США? Адже там президент водночас і глава уряду. Там у сенаті 435 сенаторів, депутатський же корпус Верховної Ради складається з 450 депутатів. Проте територія і населення США вп'ятеро більші, ніж у нас. Крім того, бюрократичний апарат в Україні збільшується, а народ вимирає. Чи думають про це наші законодавці?

І ще — питання про бюджет України, якому не можуть знайти ні доброго початку, ні гідного завершення вже багато місяців підряд. І що головне: бюджет не приймають, Верховну Раду не розпускають, уряд у відставку не йде, Президент якщо не за кордон поїхав, то кого-небудь нагороджує, проте без діла не сидить, а бюджету все нема та й нема! І Конституція з цього приводу мовчить. Держава страждає, а народ на останній межі думає: ви там що, зовсім нездатні чи до слушної нагоди прикидаєтеся?

Хоч би поправку до Конституції дали, що з вами з усіма робити, якщо до першого березня бюджет не затверджено!

І ви ще хочете, щоб ми за вас голосували?

Іван СУХЕНКО, ветеран війни і праці.

Київ.

І подивилися, і показали

Село Чубинське, що на Київщині, вже вкотре стало полігоном для сільгоспекспонатів. Початок тижня дав старт міжнародній виставці-ярмарку «Агро-97». Якщо виходити з висловленого під час відкриття Прем'єр-міністром Павлом Лазаренком, акція матиме практичне втілення, бо дасть урядовцям змогу розібратися, що там доброго виробляють в Україні, кого краще підтримувати, які СП створювати.

За словами Прем'єра, найближчим часом на базі Херсонського комбайнового заводу буде створено разом з американською фірмою «Джон Дір» спільне підприємство, на якому складатимуть зернозбиральні комбайни. Втім, чисто вітчизняній техніці уряд також увімкне «зелене світло». Тільки за однієї умови — якщо вона зарекомендує себе на полях. Це стосується державної підтримки дітищ Олександрійського заводу «Автоштамп» — зернозбиральних агрегатів «Лан» та «Фермер».

Щодо самої експозиції, нині тут було представлено набагато більше експонатів, ніж торік. На думку президента Ліги підприємців АПК Леоніда Козаченка, це означає, що в сільському господарстві таки відбуваються зміни на краще.

Галина КВІТКА.

На знімку Олександра КЛИМЕНКА: під час відкриття виставки «Агро-97».

Ціна дороги

Автомобілів накупили. А їздити по чому?

ДОРОЖНІЙ комплекс — найважливіша складова кожної цивілізованої держави, від його розвитку залежить стан усього народного господарства, загальні економічні показники в тому числі, а може, і в першу чергу, в період гострих економічних криз. Це неодноразово відмічалось на прикладах Німеччини, Сполучених Штатів Америки, Італії та інших країн.

Насиченість автомобільних доріг з твердим покриттям на тисячу квадратних кілометрів території чи на одну тисячу чоловік населення в Україні набагато нижча, ніж у більшості країн Європи. Крім того, наші дороги за якістю та сервісним обслуговуванням не відповідають європейським стандартам у галузі транспорту.

Тому в нас і низька середня технічна швидкість руху автомобільного транспорту, і втрати від бездоріжжя, особливо в сільському виробництві, досягають третини від вартості продукції, а транспортна частина в загальній вартості продукції становить 30—50 % і більше.

З іншого боку, хіба може держава, яка на своєму терені має географічний центр Європи, стоїть на роздоріжжі континенту, не мати розвинутої мережі сучасних автомобільних доріг. Та таку країну вантажоперевізники будуть об`їжджати десятою дорогою (як, наприклад, і роблять — через Брест, Мінськ тощо). А Україна натомість втрачатиме значні кошти у вигляді зборів від іноземних перевізників.

Хоч як прикро, але за кількістю аварій та їх наслідків Україна впевнено займає одне з «провідних» місць в Європі та за її межами. За два роки ми в дорожніх аваріях втрачаємо стільки людей, як весь Радянський Союз за всі роки війни в Афганістані. І тут також є «дорожня складова».

Отож, дороги потрібні. Але дороги дорогі. То за рахунок чого маємо розвивати в нас дорожнє господарство?

Питання дуже актуальне, адже Верховна Рада прийняла нещодавно в першому читанні закон про джерела фінансування автомобільних доріг, згідно з яким втричі зменшено обсяги цих коштів, порівняно з вкрай недостатніми відповідними обсягами навіть у 1996 році.

Сталося так, тому що в проекті закону зовсім нічого не сказано про чинне нині основне джерело поповнення дорожнього фонду (86 %) — так званий збір з користувачів доріг у розмірі від 0,8 % до 1,2 % обсягів основної діяльності підприємств (ще раз треба звернути увагу на 30—50 % транспортної частини в цих обсягах).

Зроблено це, на перший погляд, з благими намірами —зменшити податковий тягар на підприємства. Але вони ці кошти ніколи не виплачували з прибутків — їх закладали в кошториси, калькуляції і т. ін., тобто були складовою вартості продукції, товарів, послуг. Зрозуміло, ця відміна не приведе до негайного зниження цін на оті 0,8 — 1,2 %.

Чи можна замінити ці кошти іншим видом фінансування?

У переважній більшості країни основним джерелом коштів, які направляють в дорожнє господарство, є податки на пально-мастильні матеріали. Частина цих коштів в загальних обсягах фінансування доріг становить більш як 60—70 % в Австрії, Великобританії, Франції, Німеччині; 30—60 % — в інших країнах.

У нас згідно з чинним законом — 7 відсотків. І збільшити ставку цього податку сьогодні, мабуть, нереально, хоча до цього треба йти. Нереально тому, що це справді негайно призведе до різкого зростання цін майже на всі види товарів, в тому числі і продовольчих. Проте навіть збільшення цього податку в декілька разів не зможе покрити втрат від ліквідації збору користувачів дорогами.

Не замінять вказаного збору також інші джерела, які пропоновано в законопроекті — їх сумарна частка ледь-ледь становить 20 % від тих обсягів фінансування доріг, що мають місце.

Тому всі ці розрахунки свідчать, що на сучасному етапі розбудови нашої держави за великого дефіциту державного бюджету необхідно зберегти як основне джерело фінансування дорожнього господарства кошти, що їх відраховують організації всіх форм власності —користувачі доріг у розмірі не менш як один відсоток від обсягу їх основної діяльності, як і нині, включаючи їх у собівартість продукції.

До речі, розмір ставки цього податку, наприклад у Росії, коливається залежно від регіонів від 1,0 до 4,0 відсотків — усереднена ставка 2,5 % від обсягу основної діяльності підприємств. Збережено цей збір і в інших країнах — республіках колишнього СРСР, де навіть податок на пально-мастильні матеріали більший, ніж у нас.

Анатолій РИБАЛЬЧЕНКО, народний депутат ВР України 12-го скликання, директор Державного дорожнього науково-дослідного інституту.

Чужого горя не буває

Потерпілі від трагедії у Дніпропетровську потребують допомоги

Чи думав хто-небудь з мешканців фатальних будинків на житловому масиві Тополя, що в одну жахливу мить вони залишаться без нічого: і без квартир, і без власного майна? Звичайно, ні. Люди роками стягувалися на свої помешкання та нехитрий хатній скарб.

Як нам повідомили в Дніпропетровському міськвиконкомі, одностайно поставлено завдання не лише забезпечити потерпілих новими квартирами, а й допомогти їм із придбанням меблів та найнеобхідніших побутових приладів. Нині від громадян, багатьох підприємств, підприємців і фірм вже надходять добровільні пожертвування у фонд допомоги постраждалим від трагедії. Міська влада сподівається, що на це горе посильними внесками відгукнеться чимало громадян України. Наш народ багатий тим, що в біді завжди ділиться останнім.

Для тих, хто бажає допомогти потерпілим у Дніпропетровську, повідомляємо: з поміткою «На ліквідацію наслідків трагедії на вулиці Панікахи» кошти необхідно перераховувати на розрахунковий рахунок 749001 в облдирекції АКБ Укрсоцбанку, МФО 305017, код ОКПО 04052092.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

Самоврядування: як формувати бюджет

«БАЗОВІ» ЖЕБРАКИ

ВІДОМО, що Верховна Рада прийняла Закон «Про місцеве самоврядування в Україні», якого з таким нетерпінням очікували на місцях. Коли говорити про суть нового закону коротко, то органам місцевого самоврядування, згідно з ним, надаються окремі повноваження органів виконавчої влади, а матеріальними й фінансовими підвалинами рад базового рівня є рухоме й нерухоме майно, доходи місцевих бюджетів, позабюджетні цільові кошти, земля, природні ресурси територіальних громад, сіл, селищ і міст. То що, органи місцевого самоврядування можуть, нарешті, полегшено зітхнути? Їх проблеми розв'язано? Коли б то! Між прийняттям закону і впровадженням його положень у життя дистанція, як мовиться, величезна. І механізм дії закону ще треба розробляти, змушувати «працювати». Інакше довго ще буде так, як сьогодні. Як саме? Читайте нотатки нашого власного кореспондента з Миколаївської області.

Село: «Не ставити воза попереду коня»

Чи знаєте ви, який річний бюджет Дмитрівської, скажімо, сільради Очаківського району? 14,1 тисячі гривень. І з надходжень, і з видатків. Можна було б посміятися, та чомусь не хочеться. За ці гроші утримують власний управлінський апарат (5 осіб), працівників будинку культури, бібліотеки, фельдшерсько-акушерського пункту. Про якісь інші витрати і мріяти годі. Бо й оте «утримування» вкрай потрібних селу працівників надто умовне: директор будинку культури, приміром, торік кілька місяців не одержував зарплати взагалі, тепер у нього півставки. Так і щодо інших працівників: 30 — 40 гривень на місяць якщо отримують, то вже «щасливі».

— Ми з жахом думаємо: а що, як у людей, за всіх їх ентузіазму й відданості справі, терпець таки урветься? — ділиться голова Дмитрівської сільради Володимир Рибачук. — Кинуті напризволяще будинок культури, бібліотека, фельдшерсько-акушерський пункт — то не тільки позбавлення селян елементарних, гарантованих Конституцією соціально-культурних потреб, а й просто знищення вогнищ культури та медицини: вони без господарів швидко порозвалюються, їх розтягнуть по цеглині.

Добре, що сільрада знаходить спільну мову з КСП «Дніпро», де головою Олена Кучерява. Під опікою сільгосппідприємств — всі об'єкти соціально-культурного й комунального призначення, аж до водогону й доріг: воно їх утримує, ремонтує, купує потрібне устаткування тощо. Так є, по суті, і в інших селах району.

— Але ж, — зазначає голова Очаківської райради та райдержадміністрації Євген Заудальський, — ні будинки культури й бібліотеки, ні школи й дитсадки, ні медичні пункти, ні відомче житло й котельні з тепломережами, ні водоводи й каналізаційні споруди, ні, нарешті, дороги за майновими паями членів КСП не розподілено, — вони нібито і їхні, водночас, ніби перебувають поза їх власністю. Утримуються, отож, з їхньої доброї волі. Допоки? А як кому заманеться. Тим більше, що законодавча база для того, щоб скинути з себе отой клопіт, є.

Мається на увазі не тільки новий закон про місцеве самоврядування, згідно з яким усі оті об'єкти соціально-культурного призначення і мають стати матеріальними та фінансовими підвалинами сільських рад. Задовго до цього вже було прийнято постанову Кабінету міністрів щодо передання таких об'єктів на баланси органів місцевого самоврядування, визначено навіть конкретні терміни щодо поетапного здійснення цього, в тім числі по селах. Тільки от за які такі кошти утримувати все оте — цілковита неясність. У сільських рад надходження до бюджету звідки? Плата за землю, податок на транспортні засоби, ще копійчаний ринковий збір — і усе. Скільки є коштів у натурі —вже зазначалося. То як прийняти все оте на свій баланс, як фінансувати? Безвихідь, зачароване коло?

— Ми так не вважаємо, — каже Є. Заудальський. —Просто не треба ставити воза попереду коня.

Керівник району, голови сільрад у принципі не проти передання соцкультпобуту органам місцевого самоврядування. Це було б природно, не відвертало б КСП, фермерів од виконання головного свого призначення — годувати людей, а в сільрад справді з'явилася б якась матеріальна основа — ота «нерухомість», покликана слугувати всім мешканцям села. Однак поспішне передання, вважають на місцях, передчасне і шкідливе, можна взагалі залишитися без того, що маємо. А вихід — у створенні госпрозрахункових дільниць, на даному етапі — при КСП, бо там є для цього матеріально-технічна база, які обслуговували б соцкультпобут за відповідну плату з боку всіх користувачів — і індивідуальних, і колективних — без винятку. І тільки згодом, коли сільради на основі нового законодавства і врегулювання податкових стосунків зміцнюють, коли поліпшиться їхнє фінансове становище, — можна реалізувати, за суворо диференційованого підходу щодо строків, передання їм соцкультпобуту. Разом з обслуговуючими госпрозрахунковими підрозділами, створюваними нині при КСП.

Місто: «Сьогодні — на сьогодні. А що буде завтра?»

Саме так нині, випало почути в Очаківській міськраді, тобто теж «базовій» стосовно місцевого самоврядування, як і у Дмитрівської та інших сільрад, живе місто: з горем пополам задовольняє лиш найнагальніші потреби сьогодення, зовсім не маючи коштів, які можна було б спрямувати на забезпечення потреб перспективних, довгострокових. Що це так, переконуєшся, як тільки в'їдеш до міста: дороги, вийшовши із зими геть розбитими, не ремонтують, чимало будинків мають занедбаний, обшарпаний вигляд.

— На все просто немає коштів, — із сумом констатує заступник голови міськвиконкому, завідувачка фінансового відділу Валентина Мешкова. — Згідно з контрольними цифрами на нинішній рік наш бюджет такий: доходи —1,4 мільйона гривень, а видатки — майже 2,4 мільйона. Не кажу вже, що остання цифра — то лиш чверть від справжніх розрахункових потреб, сушу голову над іншим: звідки компенсувати отой мільйон гривень різниці між надходженнями й видатками в до краю урізаному бюджеті? Кажуть: вишукуйте додаткові можливості на місцях. Вишукуємо якийсь мізер. Та без перегляду податкових нормативів на користь місцевого самоврядування справі не зарадити.

Щомісячна «арифметика» тут така: за надходження десь 120 тисяч гривень 75 відсотків, тобто 90 тисяч, спрямовують на зарплату, зостається 30 тисяч. На скільки метрів отієї дороги у вибоїнах їх вистачить? А ще ж є найнагальніші потреби. Взяти хоч би два спецзаклади — дитбудинок та школу-інтернат, де виховуються сотні дітей з усієї області. Зарплату їх працівникам передбачено, а харчування дітей, утримання приміщень, придбання одягу, устаткування — звідки? Голодними дітей, зрозуміло, не залишають. Але ж за минулий рік місто має борги і за харчування дітей, і перед автомобілістами за перевезення пасажирів, і комунальним підприємствам за надані послуги загалом на суму 2,1 мільйона гривень. Тобто ще один річний бюджет. Як ті борги відшкодувати? Взяли кредит у банку «Аваль» під 55 відсотків річних, але його теж треба віддавати. Скорочують, де тільки можна, штати, об'єднують установи й заклади, та все ж кінці з кінцями звести не можуть. Украй налохані чутками про те, що за очікуваним законодавством усі 100 відсотків податку на добавлену вартість і прибуткового податку на робітників та службовців спрямовуватимуть до вищестоящих бюджетів, обминаючи «базові», куди тепер хоч трохи щось таки «капає».

— То хай тоді, — каже заступник голови міської Ради Галина Зарицька, — центральний бюджет перебирає на себе й більшу частину наших витрат. Хоча б тих, що стосуються не тільки міста, а й держави загалом.

І наводить такий приклад: в Очакові чимало військових частин, третину населення, вважай, становлять тут військовослужбовці, ветерани армії, члени їхніх сімей. Законодавством для них передбачено солідні пільги щодо оплати житла й комунальних послуг. Їх змушені надавати. І все це важким тягарем лягає на міський бюджет. Звідси, немалою мірою, й борги, про які йшлося вище.

У ході реалізації закону про місцеве самоврядування, сподіваються очаківці, має бути врегульовано й таку проблему: у місті є низка підприємств та організацій, що переробляють сільгосппродукцію, надають селу різні послуги. То кому вони мають сплачувати податки? Нині — району, області, державі. Місто — поза цим. Але ж працівники тих підприємств і організацій мешкають у місті, користуються його послугами нарівні з усіма іншими. Виходить, знову витрати з бюджету базового рівня на «чужого дядька»?

... Одне слово, щоб місцеве самоврядування не було фікцією і після прийняття закону про нього, треба усі оці, як і багато інших проблем, ретельно вивчити, проаналізувати, врегулювати й розв'язати. Передусім —щодо фінансового забезпечення діяльності базових рад та їх виконавчих органів. Бо музику, відомо, замовляє той, хто платить.

Георгій ВОРОТНЮК.

Миколаївська область.

Хроніка. Факти. Події

● *Бухарест*

Ми не проти, щоб ви брали відповідальність

Парламент Румунії висловився за довіру нинішньому урядові Віктора Чорби. На підтримку кабінету проголосувало 268 депутатів і сенаторів, проти — 152. Питання про довіру урядові порушила в парламенті опозиція в зв'язку з тим, що кабінет «взяв на себе політичну відповідальність за загальну реформу суспільства».

● *Париж*

Пообіцяли обійтись без пострілів

Президент Франції Жак Ширак зумів домогтися від колишнього і нинішнього президентів Конго Дені Сассу-Нгессо та Паскаля Ліссуби «принципової згоди» припинити вогонь у столиці Конго — Браззавілі. Президент Франції заявив, що «у політичної проблеми не може бути воєнного вирішення, і нинішній розвиток подій заслуговує лише осуду».

● *Порт-о-Пренс*

Немає прем'єра — немає проблеми?

Прем'єр-міністр Гаїті Росні Смарт оголосив про відставку. Глава уряду заявив, що залишає цей пост, беручи до уваги вимоги широких верств гаїтянського суспільства і самих парламентаріїв. Протягом останніх місяців у Гаїті відбулася низка маніфестацій. Їх учасники вимагали відставки прем'єр-міністра, котрого звинувачували в тому, що за період його прем'єрства в країні зросли вартість життя та рівень безробіття.

● *Манагуа*

З кожного по ідеї — президентові програма

Президент Нікарагуа Арнольдо Алеман закликав політичні партії, профспілки та інші організації країни взяти участь у «загальнонаціональному обговоренні», аби «знайти цивілізовані шляхи для розв'язання проблем, які стоять перед державою». В обговоренні, яке почнеться 30 червня, візьмуть участь п'ять представників уряду і по два делегати від кожної громадської організації.

● *Тирана*

Зброю можна вкрасти...

Одна з найбільших в Албанії фабрик з виробництва зброї в місті Грамш була захоплена бандитами. Напад розпочався в ніч з неділі на понеділок, проте албанське офіційне агентство АТА повідомило про це майже через добу. Бій між бандитами та озброєною охороною фабрики тривав декілька годин, і, нарешті, охорона змушена була відступити. Фабрика опинилася в руках нападників, котрі викрали запаси сировини, міді та інших металів, що там були. Перед тим, як піти, бандити підпалили фабрику. Вогонь вирував весь день.

● *Таллінн*

... А можна купити майже за безцінь

Фінляндія готова продати Естонії свою застарілу зброю, але поки що не знає, за якою ціною. Про це заявила міністр оборони Фінляндії Аннелі Тайна. Йдеться в основному про зброю німецького та шведського виробництва двадцятирічної давності. На думку представників фінської сторони, зброя, що перебуває в дуже хорошому стані, може бути продана за символічну ціну.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та інформаційних агентств.

«Ракетні» домовленості руйнуються ще на старті?

Минув місяць відтоді, як у Вашингтоні відбулося перше засідання україно-американської міждержавної комісії «Кучма—Гор». Відлунали фанфари — настав час говорити про перші конкретні результати. А от похвалитися тут якраз і нічим.

Широко розрекламована комісія «Кучма—Гор» покликана розглядати всі питання двостороннього співробітництва: від політичних до сільськогосподарських. Звичайно, за час одного засідання всіх проблем україно-американських відносин навіть не перелічити, не те що розв'язати. Тож не дивно, що чимало спірних питань відкладено на майбутнє. Та про дещо Україна і США таки домовилися, що дало змогу багатьом чиновникам казати про «значні результати» роботи цієї комісії.

Проте вже зараз деякі «стовідсоткові» домовленості Києва та Вашингтона тріщать по швах просто на очах. Не будемо казати загалом, візьмемо конкретний приклад — результати надзвичайно важливих переговорів у США щодо наших ракет. Суть справи така: свого часу Київ зобов'язався позбутися успадкованих з часів СРСР стратегічних ракет. Йшлося про ті, які можуть долати океани і тому становлять найбільшу потенційну небезпеку для інших континентів, зокрема й для американського. Це ракети типу SS-24, і 1994 року в Україні їх було 46. Нашими партнерами у їх ліквідації є США та Росія. Перша країна має потрібну нам технологію утилізації SS-24, а друга переробляє в себе активну речовину з боєголовок на ядерне паливо для українських АЕС.

На дев'яносто відсотків ми вже позбулися цього виду озброєння і маємо намір завершити справу. Разом з тим, ми вже не такі наївні, як шість років тому, і діємо, насамперед виходячи з власних інтересів, а вже потім враховуємо всі інші. У нас є нині могутній ракетобудівний комплекс, і не використовувати його було б просто нерозумно. Тому, підтверджуючи намір ліквідувати SS-24, Україна заявляє, що вироблятиме і випробовуватиме ракети середньої і малої дальності, які долають відстані від 300 до 500 кілометрів.

Як повідомлялося в пресі, наше бажання випускати їх «знайшло розуміння» у віце-президента США Альберта Гора. Договір про скорочення стратегічних озброєнь, який підписала Україна, не передбачає ліквідації ракет малої і середньої дальності. Крім того, вони не становлять загрози для американських громадян, як SS-24. То чому б США не дозволити Україні використовувати свій ракетний потенціал? І це питання —одне з найголовніших, що обговорювалися під час візиту Леоніда Кучми до Вашингтона, — розв'язали так, як було вигідно нам.

Та ми недовго святкували перемогу. Як пише ІТАР-ТАКС, нещодавно впливова в американських військово-політичних колах газета «Діфенс ньюс» повідомила: офіційні особи США (імена яких не названо) однозначно заявили, що вимагатимуть від Києва припинення будівництва ракет середньої та малої дальності. Нібито Україна хоче їх продавати за кордон. Однак наша держава не раз заявляла, що не має наміру торгувати ані самими ракетами, ані технологіями їх виготовлення.

До речі, «Діфенс ньюс» по-іншому представляє і обговорення питання стратегічних озброєнь під час засідання комісії «Кучма—Гор». Нібито віце-президент США не погоджувався з рішенням Києва будувати ракети, а тільки передав це питання на розгляд американського уряду, який «дозволу» нам не давав і не дасть. Аби усунути це непорозуміння, «одна із сторін має поступитися», заявив американський представник журналістові «Діфенс ньюс», явно вважаючи, що на поступки має піти Україна.

Якщо ж ми не послухаємося, то США уставлятимуть нам палиці в колеса на шляху приєднання України до режиму нерозповсюдження ракетної технології (РНРТ). А наше бажання стати учасником РНРТ очевидне, бо це дасть країні значно більші можливості на ринку комерційних запусків космічних літальних апаратів.

До речі, деякі країни — учасниці РНРТ (наприклад, США, Росія, Китай) мають право будувати балістичні ракети. Разом з тим іншим державам, їхнім «колегам» по режиму нерозповсюдження ракетної технології (як Бразилія та ПАР), суворо заборонено мати ці види озброєння. Вашингтон прагне внести Україну саме до другого «списку», навіть попри те, що ми маємо потужний ракетобудівний потенціал. З цього приводу «Діфенс ньюс» наводить такі слова американської офіційної особи: «Звичайно, це дискримінація, але нерозповсюдження якраз і означає, що комусь доводиться сказати «ні». А те, що «ні» доводиться казати своєму «стратегічному партнерові», Вашингтон мало обходить.

Цікаво, як надалі собі уявляють у Сполучених Штатах співробітництво з Україною, якщо вже через місяць після першого засідання комісії «Кучма—Гор» доволі важливі домовленості між нами ставляться під сумнів? Навряд чи це поліпшить і так далеко не безпроблемні відносини між нашими державами. Не буде все у нас «о'кей», шановні стратегічні партнери, якщо на міжнародній арені ви й надалі дотримуватиметеся практики подвійних стандартів.

Надія БЕДРИЧУК.

Там машина аж ніяк не розкіш...

Є такий заштампований вираз: «люди в білому одязі». Хтось колись так назвав лікарів. Але ці слова можна віднести й до жителів невеличкої країни на березі Перської затоки — Кувейту, де спекотними вулицями всі ходять у білому.

1,6 мільйона чоловік живе в цій країні, і з них лише 700 тисяч — її громадяни. Кувейтців вважають одними з найзаможніших у світі завдяки тому, що їхня батьківщина має величезні запаси нафти. Саме «чорне золото» й дозволяє безбідно жити «людям у білому одязі». За статистикою, в цій невеличкій країні — 780 тисяч автомобілів, тобто в кожній кувейтській сім'ї щонайменше одна машина.

Звичайно, Кувейт не має таких проблем, як бідні держави, натомість у нього було досить «головного болю» як у заможної країни: то зазіхання Іраку, то величезні пожежі на нафтових свердловинах. Усе це дорого обійшлося державі. Але Кувейт, схоже, швидко відновив сили і зажив нормальним, спокійним, розміреним життям.

Ольга КОЗЛОВА.

На знімку: набережна в Ель-Кувейті, столиці Кувейту.

Тамаз ЛАМСАДЗЕ, «Голос України» (із Тбілісі)

АБХАЗІЯ: діяти мирно, але без миротворців

Останні події в політичному житті Грузії однозначно вказують на те, що влада країни має намір безповоротно розв'язати проблему Абхазії.

Тон цій ноті задав Президент Грузії Едуард Шеварднадзе у недавньому виступі перед парламентом країни. Президент поставив конкретні завдання: визначення рамок широкої автономії Абхазії, поетапне і швидке повернення біженців, відновлення соціально-економічної інфраструктури в регіоні. Едуард Шеварднадзе запропонував розв'язати абхазьку проблему мирним шляхом і без участі миротворчих сил СНД, а фактично Росії.

Свій внесок зробив і парламент Грузії. Він прийняв постанову про подальше перебування збройних сил РФ під егідою СНД у зоні конфлікту, в якій, зокрема, зазначається, що миротворчі сили в Абхазії не вжили реальних дій. Вони виконують у регіонах фактично функції прикордонників і тим самим зміцнюють сепаратистський режим. А, маючи таку підтримку, сепаратисти відмовляються від мирних переговорів. У зв'язку з цим грузинський парламент заявив: «Якщо істотного прогресу в справі мирного врегулювання конфлікту не відбудеться, то використання в миротворчих операціях російських сил під егідою СНД стане недоцільне, і депутатів звертаються до Президента країни з пропозицією почати з 1 серпня 1997 року розробку механізму виведення російських військ з території Грузії. За постанову проголосували 152 депутати зі 156. Голова парламенту Зураб Жванія охарактеризував її як таку, що має «величезне політичне значення». Парламент також прийняв звернення до абхазького народу, в якому підкреслюється: «Виведення миротворчих сил із зони конфлікту не означає, що у розв'язанні проблеми буде застосовано силу». Парламентарії закликали жителів Абхазії докласти всіх зусиль для збереження миру в регіоні.

Усі ці дії не могли не викликати роздратування в Кремлі. Прес-секретар Президента Росії Сергій Ястржембський заявив, що миротворці в Абхазії не зможуть виконувати покладені на них функції в умовах «політичного саботажу».

Тим часом у Тбілісі вже давно вичерпалась будь-яка надія на здатність, а головне — бажання Москви розв'язати абхазьку проблему. Росія доклала чимало зусиль до розширення конфлікту — це визнав і Президент Росії Борис Єльцин, роблячи спроби утримати Грузію в сфері своїх інтересів. Останньою краплею, яка переповнила чашу терпіння Грузії, стало невиконання рішення саміту глав урядів—членів СНД про розширення зони безпеки в кордонах Гальського району Абхазії.

Конфлікт — проблема гостра і багатогранна. Вона зачіпає і політичні, і економічні питання. В першу чергу, сепаратистська Абхазія — це дамоклів меч, що висить над проектом прокладання через Грузію нафтопроводу для каспійської нафти і задіяння трансаказької магістралі. Неабияке значення має також доля 270 тисяч біженців-грузинів, а також представників інших національностей, котрих вигнали з автономної республіки...

Фактично сепаратистська влада Абхазії одержує карт-бланш, вона виходить із ситуації, яка склалася, на цілком пристойних умовах, що виключають політичний тиск. Чи зможе лідер сепаратистів Ардзинба, якому його прибічники збираються зводити будинок-музей у Гудауті, відволіктися від увічнення своєї пам'яті і стати миротворцем, залежить лише від нього. Адже становище в Абхазії більш ніж напружене. Очевидно, його можна порівняти лише з тим, яке панувало в усій Грузії в період громадянської війни 1991—1992 років. Ускладнюється ситуація й ізоляцією режиму Ардзинби, що викликало гостру політичну кризу в Сухумі. Єдине, що ще об'єднує Абхазію, — це так звана «грузинська воєнна загроза», про яку постійно заявляють лідери сепаратистів. Саме через цю причину днями в Абхазії запроваджено воєнний стан і оголошено мобілізацію.

Чи зможе Грузія розв'язати проблему своєї територіальної цілісності без допомоги зброї? Є серйозні підстави вважати, що Едуард Шеварднадзе зробить усе, щоб іти виключно мирним шляхом.

Милосердя

І біла пані увійде навшпиньки...

У ЛЬВОВІ відкрито (поки що єдину в Україні) спеціалізовану лікарняну установу — хоспіс. Тут знаходять останній притулок невиліковні хворі.

Ми боїмося думати і говорити про це, хоча добре усвідомлюємо: життя — скороминуще, і перш ніж воно обірветься, багатьох з нас чекають випробування.

До хоспісу я йшла, мов на цвинтар, знаючи про специфіку цієї установи. Він покликаний полегшити передсмертні муки приречених, передовсім — онкологічних хворих.

А що ж їхні рідні? Невже зачерствіли до такої міри, що неспроможні допомогти близькій людині гідно зустріти смерть? Чи не беремо гріх на душу?

Категоричні висновки може робити той, хто уявляє ситуацію абстрактно. А реалії такі: згідно з даними анкетного опитування, 66,7 відсотка львівських сімей для догляду за тяжко хворими брали неоплачувані відпустки, 47,3 — залишали їх увесь день на самоті й лише 9,1 — наймали медперсонал для догляду. Останні, звісно, мали на те кошти.

Ось лише один приклад. В однокімнатній квартирі доживає віку старенька, у якої рак підшлункової залози. В цьому ж помешканні живуть її донька з чоловіком і дитиною. Хвора щохвилини потребує стороннього догляду. На соціальні служби сподівання слабкі, а кинути роботу й залишитися без засобів до існування подружжя не наважується. Та й чи можливо психологічно витримати 24 години на добу в одній кімнаті з таким хворим?

Головний лікар хоспісу Євген Москвяк завів мене до палати, де нині перебуває старенька. Вона саме щось їла, і я не побачила в очах бабусі й тіні пекельних мук.

... Хоспіс найменше нагадує цвинтар, хоча через нього вже пройшли 35 чоловік віком 40—60 років. У палатах стараннями головлікаря зроблено прекрасний ремонт, реконструйоване приміщення відповідає не тільки функціональним, а й естетичним вимогам. На 40 відсотків все це створено за рахунок пожертв львівських підприємств, які й досі надають кошти, матеріали, продукти.

Навіть повітря в хоспісі — без лікарняного присмаку... Щонеділі тут відбувається служба Божа, священик приймає сповіді. В такій атмосфері думається про вічність, а не про тяжкий хрест, який нестимуть ці люди.

— У Львові щонайменше дві тисячі хворих потребують нашої допомоги, — каже Євген Москвяк. — Лікарня відкрита для всіх, сюди можна прийти лише з амбулаторною карткою.

Для медперсоналу, і передусім для студентів медичного коледжу, які тут практикують, хоспіс став своєрідним моральним чистилищем. А для хворих та їхніх сімей —рятівним кругом, який, на жаль, через брак таких установ для багатьох недосяжний.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львів.

Фото Михайла ЛЕВІТА.

Освіта

Відплив умів — від браку виховання?

Під час соцопитування першокурсникам столичного Українського державного університету харчових технологій поставили запитання: коли б у вас була можливість виїхати за кордон на постійне місце проживання, ви це зробили б? Відповіли «так» 47 відсотків студентів. Такий брак патріотизму викликаний не лише катастрофічним станом вітчизняної науки й економіки, а й браком виховання.

Дехто вважає, що викладач вузу має справу зі сформованими особистостями, навіть у Положенні про державний вищий заклад освіти таку його функцію, як виховання, не згадано. Аргументують також тим, що до цього часу відсутня концепція виховної роботи зі студентами, що ці питання розглядатимуть тільки на майбутній всеукраїнській нараді завкафедрами гуманітарних дисциплін.

На мою думку, в Законі України «Про освіту» чітко визначено обов'язки викладачів щодо виховання студентів. Мусимо власним прикладом та настановами утверджувати повагу до принципів загальнолюдської моралі, до національних традицій, виховувати патріотизм. Тим більше, що в Положенні про державний вищий заклад освіти проголошено принцип єдності навчання та виховання.

Стрімкі процеси зміни суспільних орієнтирів завжди супроводжуються кризою моралі та духовності, й сьогодні молоді важко не розгубитися в цьому бурхливому потоці. Викладачі інститутської кафедри, зі своїми знаннями й досвідом, — ось хто має допомагати студенту зробити правильний вибір. За необхідність такої підтримки висловилися 81 відсоток опитаних першокурсників та другокурсників нашого університету: вони вказали на потребу мати наставників (кураторів) в академічних групах.

У нашому вузі студенти з цікавістю беруть участь у тематичних соцопитуваннях, науково-практичних конференціях, обговореннях проекту концепції виховної роботи. Керуючись ухваленими Міністерством освіти концептуальними засадами гуманітарної освіти і концепцією виховання дітей та молоді, ми намагаємося допомогти їм знайти себе в дорослому житті.

Петро РУДИК,
доктор історичних наук, професор.

Конкурси

Розподіляти ефірні залишки починатимуть зі столиці

У Києві відбулася чергова прес-конференція голови Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення Віктора Петренка, тема якої викликала ажіотаж у лавах представників акустичних та візуальних засобів масової інформації. Приводом до цієї зустрічі послугувало оголошення конкурсу на право мовлення з використанням вільних відрізків на радіочастотах та телеканалах столиці. Після розподілу залишків київського ефіру процес піде на регіони.

Безпосередньо зацікавлена сторона вимагала передусім пояснити, які саме відрізки часу, а також на яких каналах будуть віддані на відкуп новітнім володарям. Під час офіційного оголошення конкурсу на шпальтах газет з'явився «сирий» текст із цілою низкою істотних помилок та неточностей. Зокрема, були оголошені «вільними» години технічних перерв, украй необхідні для відпочинку старенських ретрансляторів, котрі відпрацювали всі можливі амортизаційні терміни.

Віктор Петренко пообіцяв узяти до відома всі зауваження та внести відповідні корективи у текст оголошення під час чергового засідання Національної ради. Але загалом доцільність проведення конкурсу, на його думку, не підлягає жодним сумнівам. Зрештою, позиція зрозуміла. Не маючи достатніх підстав відмовляти бажаючим отримати ліцензію на право трансляції у вільні години, Національна рада не може більше місяця зволікати з прийняттям рішення. А в такий спосіб вона зможе бодай на рік покінчити гамузом з усіма зазіхателями на вільні часточки теле- і радіопростору (вже зараз В. Петренко має чимало заяв від бажаючих заповнити незадіяний нічний ефір).

Відтепер претендентам доведеться боротися за вимріяні години. Але право на мовлення отримають не лише автори цікавих концепцій, а й ті, кому поталанить дістати дозвіл від власників передавачів-ретрансляторів. А таких, з огляду на незадовільний технічний стан останніх, будуть одиниці.

Анастасія ПЕРЕПЕЛИЦЯ.

Фотофакт

Таїнство хрещення

У житті маленьких вихованців столичного будинку дитини «Берізка» відбулася важлива подія. Їх охрестила та взяла під свою опіку Українська православна церква (Московського патріархату).

— Нас дуже хвилює доля сиріт з «Берізки», — каже староста Свято-Михайлівського пам'яті жертв Чорнобиля храму Володимир Макарчиков. — Адже вони, щойно з'явившися на світ, змушені спокутувати гріхи своїх батьків, які забули про відповідальність перед Богом та людьми. Охрестити дітей попросив головний лікар закладу Олександр Таволжан. Ми передали прохання главі Української православної церкви митрополитові Володимиру, який виявив бажання виконати обряд особисто.

Вікторія РИБАЛКО.
Фото Володимира ФАЛІНА (ДІНАУ).

Літо-97

Нові Санжари запрошують на відпочинок

Чомусь улітку всіх ваблять південнокримські береги, попри заяви про шкідливість сонячної радіації та проблеми з власними фінансами. Але, як стверджують знавці, добре відпочити можна і в провінційних українських містечках, скажімо, на Полтавщині, де тихо струменить річка Ворскла і риба ще не перевелася попри всі зусилля відпочивальників з вудками.

У Нові Санжари щороку приїжджають сотні дорослих і дітей, щоб відпочити та підлікуватися. З першого травня розпочався сезон і в Новосанжарському центральному військовому санаторії — одному з небагатьох місць, де нині по кишені провести кілька тижнів і пенсіонерові.

Лікують тут не лише природні фактори, а й чуйність та увага персоналу. Зусиллями директора закладу Миколи Пташки, відданого своїй справі підполковника медичної служби, та усіх без винятку його підлеглих створено прекрасну лікувальну базу. Профіль санаторію — гастроентерологічний, тут з успіхом лікують хвороби шлунково-кишкового тракту за допомогою цілющої мінеральної води з джерела типу «Єсентуки-17», яке б'є поруч. А пишна краса полтавської природи подарує вам неповторну насолоду цвітінням квітів та співом соловейка.

Петро ФЕШЕНКО,
ветеран війни та праці.

Теплий бриз над нотним океаном

Днями виповнюється рік від дня започаткування в Національній музакадемії імені П. Чайковського факультету музичної педагогіки та виховання. Музакадемія — єдиний вуз країни, що має дозвіл готувати фахівців нового типу: педагогів-психологів-методистів-вихователів-культурологів. А працюють на факультеті досвідчені викладачі з усіх столичних вузів мистецтва.

Потреба в такому профілі, що є аналогом зарубіжної соціально орієнтованої педагогіки «виховання творчістю», виникла не випадково. За словами декана факультету Андрія Корженевського, про неї говорили протягом кількох десятиріч за колишнього Союзу. Вже давно в усьому світі ця педагогіка розглядається як засіб формування творчої, освіченої, комунікабельної особистості. Новий факультет академії орієнтований на комплексну освіту, різнобічний розвиток студентів, які оволодівають знаннями та навичками з ритміки, акторської майстерності, вокального диригування, образотворчого мистецтва, віршотворення, імпровізації та композиції. Звичайно ж, вихованці факультету, що діє в музичному вузі, обов'язково мають професійно грати на фортепіано.

На таких викладачів давно вже чекали вітчизняні школи мистецтв, музшколи, гімназії, ліцеї, центри культури, а також служби психологічної допомоги. На річній дистанції узагальнення свого першого досвіду працівники факультету аж ніяк не сумніваються в благородстві своєї справи. Адже йдеться про виховання творчістю одразу кількох поколінь, що підростають, а отже — й про духовне оздоровлення нації.

Ольга КРАСОВСЬКА.

Йод: копійчана проблема, катастрофічні наслідки

Медицина

ЙОДНА недостатність — що ми знаємо про це? Одразу спадає на думку назва такої хвороби, як зоб. Але, вважають фахівці, йодна недостатність насамперед спричинює кретинізм, глухонімоту, передчасні пологи, чоловіче безпліддя. І зоб посідає лише п'яте місце в сумному «рейтингу»...

В Україні 14 мільйонів 389 тисяч осіб проживають на територіях із низьким вмістом йоду в грунті, а це означає, що 27% населення не отримують у достатній кількості йоду. Це жителі Волинської (25—26% хворих на зоб дітей), Рівненської, Тернопільської, Львівської, Чернівецької, Житомирської, Київської областей, окремих районів Республіки Крим.

29 травня у представництві ООН в Україні відбулася прес-конференція з питань профілактики в Україні захворювань, пов'язаних із недостатністю йоду.

З огляду на тяжке економічне становище України та нагальність ліквідації йодної недостатності, ЮНІСЕФ надав кошти (внесок Фонду Ківаніса). Вони дають змогу до кінця 1997 року йодувати всю харчову сіль для потреб населення України, як це зробили в усіх цивілізованих країнах. Координатор системи ООН та представник ПРООН в Україні пан Пабло Педро Віллануева запевнив, що підтримуватиме в цьому діяльність уряду України та її лікарів. Як вважає голова Комітету Верховної Ради України з питань охорони здоров'я, материнства і дитинства Юрій Спіженко, цю проблему розв'язати можна і з невеликим коштом — 1,5—2 млн. доларів на обладнання технологічних ліній українських підприємств.

Олена АБРАМОВА.

Чи стане, нарешті, вітчизняний товаровиробник господарем на власному ринку?

***НЕЗВАЖАЮЧИ** на величезну наполегливість усіх владних структур, стабілізувати стан справ в економіці не вдається.*

Реалії життя засвідчили, що не дали бажаних результатів стрімка приватизація державного майна і комерціалізація торговельно-побутової сфери, декретована лібералізація цін та зовнішньоекономічної діяльності, поклоніння всесильності монетарного регулювання економічних процесів. Не виправдалися сподівання і на стрімкі доларові потоки в нашу економіку та шалений натиск іноземних інвесторів.

ФАКТИЧНО з початку року обсяги промислового виробництва в області скоротилися на 22,8 відсотка, товарів народного вжитку — на 22,2 відсотка. У сільському господарстві зменшилося поголів'я худоби та птиці, а виробництво м'яса зменшилося на 12 відсотків, молока — на 20 відсотків.

Одночасно ситуація на ринку праці погіршилася в 2,4 раза, загалом у галузях народного господарства не зменшується заборгованість із заробітної плати, пенсій, падає товарообіг.

Аналогічні тенденції спостерігаються практично в усіх областях. До речі, більшість показників по нашій області — на середньодержавному рівні, а з окремих —значно вище!

Це пряме свідчення того, що економічні важелі, а також мотиваційні чинники не спрацьовують у напрямі стабілізації сфери матеріального виробництва.

Якби відповідні механізми було створено в попередні роки, то якщо не всі, то хоча б окремі регіони все ж таки забезпечили б зростання темпів розвитку галузей матеріального виробництва, наповненість місцевих бюджетів, відновлення інвестиційного процесу, піднесення життєвого рівня населення. Який же вихід?

Життя реально засвідчує, що потрібно змінювати акценти ринкових перетворень.

Певен, що всім гілкам влади, всім рівням управління слід зробити рішучий крок передусім у напрямі захисту внутрішнього ринку та всілякої підтримки вітчизняного товаровиробника.

Ця загальна теза начебто не нова, її одначе позитивно сприймають всі владні структури, але промисловці, аграрники, будівельники, транспортники та інші працівники сфери матеріального виробництва у реаліях сьогодення підтримки не відчувають.

Останнім часом всі думки в напрямі підтримки вітчизняного товаровиробника звелися до зміни чинного податкового законодавства. Це треба, але водночас потрібна і координація дій гілок влади для подолання всебічної платіжної кризи. Серед центральних з цього блоку найбільш актуальна проблема реструктуризації податкової заборгованості, надання відстрочок з недоїмки на умовах податкового кредиту з врахуванням фінансового становища підприємств. Досить підкреслити, що тільки по нашій області дебіторсько-кредиторська заборгованість становить, відповідно, 640 та 990 млн. грн., а по державі в цілому заборгованість майже дорівнює річному валовому внутрішньому продуктові.

Крім того, конче потрібно розв'язати питання про законодавче врегулювання порядку безакцептного списання коштів з розрахункових рахунків підприємств за рішенням судових органів. Неприйняття такого закону може призвести фактично до остаточного фінансового блокування діяльності підприємств та негативних соціальних наслідків.

Неприпустиме було б також надання податковим адміністраціям права на вилучення майна, що належить підприємствам-боржникам в умовах їх масової заборгованості. Це може призвести до підриву виробництва, ускладнити проведення цілеспрямованої промислової політики в Україні. Крім суто фіскальних функцій, податкова адміністрація не несе відповідальності за ефективне функціонування виробництва.

Необхідно розглядати питання реструктуризації фінансової відповідальності у майновій на основі окремих законодавчих актів, передусім — за рахунок формування правових та фінансових механізмів санації та банкрутства підприємств.

На мій погляд, податкові органи не повинні займатися питаннями конвертації фінансової відповідальності у майнову. Їх завдання — ініціювати ці питання перед судовими органами. Бо інакше реалізація зазначеного може призвести лише до фактичної ліквідації чи значної знеціненості майнових комплексів.

Усе це надто важливі важелі захисту вітчизняного товаровиробника. Але головне навіть не в них.

НАСАМПЕРЕД у нас досі не сформовано загальнодержавної філософії внутрішнього ринку, порядок оцінки його обсягу з загальнодержавною і регіональною сегментацією, немає чіткого розуміння можливостей його насичення за рахунок власного виробництва із врахуванням широких конкурентних засад.

Як на мене, сьогодні конче потрібно чітко визначити перелік підприємств, які є унікальними та природно монополізованими виробниками наукоємної, технічно складної, з високим рівнем обробки продукції та надати їм усілякі пільги для відродження виробництва, передусім для потреб внутрішнього ринку.

Наведу два приклади. Прилуцький завод «Пожмашина» був і лишається сьогодні єдиним виробником в Україні і СНД конкурентоспроможної пожежної техніки, але тепер практично не працює.

Водночас завод зміг би провести заміну непридатного для подальшої експлуатації обладнання на автомобілях і шасі, що є нині в обласних управліннях пожежної охорони і не вичерпали закладений ресурс. За попередніми даними, таких машин — майже тисяча. Вартість такого переобладнання на 70-75 відсотків нижча від ціни нового автомобіля, а ресурс роботи цієї техніки буде продовжено більш як на 10 років.

Для закупівлі матеріалів та комплектувальних підприємству потрібно на першому етапі лише 4 млн. грн., решту можна було б профінансувати на початку третього й четвертого кварталів цього року. Ці суми не йдуть у жодне порівняння зі збитками від пожеж.

І в міру переоснащення пожежної техніки кошти в сумі близько 6 млн. грн. повернуться державі як податки й обов'язкові платежі.

Водночас буде забезпечено роботою більш як 3 тис. працівників, підтримано життєдіяльність селища Ладан, де це підприємство — єдине, істотно зміцняться місцеві бюджети.

Ці пропозиції підтримують міністерства економіки та внутрішніх справ, але зрушень немає. Завод стоїть, на його долю припадає майже 12 відсотків загального відставання області в промисловому виробництві. Аналогічна ситуація — на «Ніжинсільмаші». А в підсумку держава втрачає конкурентоспроможну вітчизняну продукцію.

У цілому для наповнення внутрішнього ринку було б доцільно на державному рівні стимулювати збільшення обсягів виробництва та реалізації продукції за рахунок пільгового кредитування приросту. Наприклад, весь приріст продукції (порівняно з середньомісячним обсягом за попередній період) оподатковувати за половиною діючої ставки. За таких умов кожний суб'єкт господарювання намагатиметься збільшити частку прирощеної продукції в загальному обсязі реалізації.

Особливої уваги потребує виробництво товарів народного вжитку. Першочергове значення для формування внутрішнього ринку в цьому напрямі могли б мати державні інституції, які предметно вивчали б його кон'юнктуру для подальшого визначення та запровадження на рівні держави заходів для нормалізації ринкової ситуації. Після більш як п'ятирічного стихійного плавання в ринковому морі приходжу до однозначного висновку, що це — конче потрібна справа.

Відповідно до рішення колегії Мінекономіки України від 22.02.1996 року при науково-дослідному економічному інституті було-таки створено інформаційно-аналітичний центр з питань вивчення і кон'юнктури ринку. Однак і досі він — у зародковому стані і, звісно ж, обгрунтованих рекомендацій для стабілізації внутрішнього ринку не дає. А тим часом на ньому дедалі більше господарюють іноземні товари.

А вітчизняні підприємства кидаються з одного боку в другий і надто часто віддертають останні обігові кошти на інноваційний напрям, не знаючи ні обсягу ринку, ні ступеня його насиченості, ні того, скільки ще підприємств працюють над цією тематикою і на якій стадії у них підготовка виробництва.

ЦІЛКОВИТА лібералізація зовнішньоекономічної діяльності, очевидні прорахунки в митнотарифній політиці призвели до жахливої інтервенції іноземних товарів на вітчизняний ринок.

Можу стверджувати, що ми успішно розвантажили оптовиків Польщі, Туреччини, Китаю, Італії та інших держав від багаторічного залежалого товару і в такий спосіб проінвестували їхні економіки на десятки, якщо не сотні, мільярдів доларів США.

Хіба це нормально, коли й наша область, маючи непоганий урожай картоплі, не змогла її реалізувати?! В той же час в Україну завезено картоплю з Туреччини, Польщі. Аналогічна ситуація з плодами, ягодами, грибами, плодоовочевими консервами.

Для того щоб зберегти власне виробництво, а тим більше — відродити його, на мій погляд, потрібна сильна протекціоністська політика держави. До її важелів ми відносимо, по-перше, забезпечення потреб бюджетної сфери тільки за рахунок продукції власних підприємств. Але відносини ці мають бути партнерськими. А тепер ситуація — протилежна.

Наприклад, підприємства харчової, переробної та легкої промисловості нашої області виконують замовлення Міноборони, МВС та інших силових структур, які фінансуються із державного бюджету, поставляючи їм продовольчі товари та речове майно, і без попередньої оплати. Через фінансову скруту, а відповідно і відсутність достатніх коштів у бюджеті, ці відомства надовго затримують розрахунки. Водночас товаровиробники втрачають великі суми обігових коштів, яких і так вкрай недостатньо, виникає заборгованість бюджету, за що податкові органи вживають до них штрафні санкції і нараховують пеню. Підприємства, звісно ж, не можуть виставляти претензій державі. І — подальше розорення виробництва.

Хочу наголосити ще на одній складовій філософії внутрішнього ринку. Фінансова скрута та недосконалість бюджетної політики призводять до того, що кожна область сьогодні адміністративно обмежує доступ товарів з інших регіонів України, щоб збільшити наповнюваність місцевих бюджетів. І нас можна зрозуміти. Водночас шлях до самоізоляції та формування ринкового простору кожної адміністративно-територіальної одиниці тільки за рахунок своїх продовольчих продуктів, товарів повсякденного попиту збіднює пропозиції внутрішнього ринку власному споживачеві, з цього вдало користаються постачальники іноземних товарів, бо ринок, як і природа, пустоти не терпить.

Ясно, що для виправлення ситуації слід ще раз дуже ретельно проаналізувати структуру імпорту та тимчасово обмежити небажані його види шляхом підвищених ставок ввізного мита. Тут не можна приймати половинчастих рішень, які не дають належної віддачі.

Зокрема, Кабінет міністрів України постановою від 30.05.1996 р. N 583 запровадив імпортне мито на деякі бавовняні та інші види тканин, готові швейні вироби. Однак вовняні та напіввовняні тканини до цього переліку не було внесено. Наслідок — національний виробник товарів із вовни витісняється з внутрішнього ринку. Тільки 1996 року в Україну іноземними фірмами, які не платять податок на додану вартість у своїй країні і ввізне мито в нас, було ввезено понад 7,5 млн. погонних метрів вовняних тканин як давальницьку сировину для пошиття 1,3 млн. штук костюмів і 1,5 млн. пальт.

У той же час Чернігівський концерн «Чексіл», питома вага продукції якого на вітчизняному ринку становила в недалекому минулому 80 відсотків, виготовив у 1996 році 5,2 млн. погонних метрів вовняних тканин, із яких 1,9 млн. погонних метрів експортував.

ВИСНОВОК один: сьогодні в Україні створено режим сприяння іноземним фірмам, який є однією із причин зниження обсягів виробництва і розорення власних підприємств.

Треба також створити сприятливі умови для випуску вітчизняної продукції дитячого асортименту, визначити преференції для діяльності переробних галузей, що працюють сезонно, та недопущення вивезення сировини, яку можна переробляти в Україні з подальшим експортом готової продукції. Ситуація з минулорічним соняшником має стати суворою наукою для нас.

По-третє, необхідна фінансово-кредитна мобілізація на розв'язання першочергових проблем, і передусім для модернізації діючих виробництв у переробній та легкій промисловості, тобто в тих галузях, які дають швидкий обіг капіталу.

Але хоч би як досконало володіли нашi товаровиробники ситуацією на внутрішньому ринку, хоч би як намагалися заповнити всі його ніші власною продукцією, позитивний результат буде тільки тоді, коли цей ринок стане платоспроможним.

А нині, за даними статистичного бюро Європейської комісії, індекс купівельної спроможності населення України — один з найнижчих у Європі і становить 17% від європейського нормативу. У тактичному плані платоспроможність можна зрушити двома шляхами. По-перше, потрібні, в контексті викладеного, рішучі дії для активізації виробничої діяльності, бо тільки підприємства, які працюють, наповнюють бюджет і дають засоби для існування своїм працівникам. По-друге, слід використати всі джерела для прискорення розрахунків з оплати праці, інших соціальних виплат та пенсій.

А в стратегічному плані доцільно було б реально визначити вартість національної робочої сили та послідовно здійснювати політику не з обмеження, а з неухильного зростання розміру реальної заробітної плати.

Сьогодні вітчизняне виробництво ще можна відродити. Але держава мусить не на словах, яких сказано достатньо, а на ділі допомогти своєму товаровиробникові стати господарем на власному ринку.

Микола БУТКО,
перший заступник голови Чернігівської облдержадміністрації, начальник управління економіки.

Арбітражний суд Хмельницької області (Хмельницький, майдан Незалежності, 1), порушив справи про банкрутство:

1. Савицького цегельного заводу (Шепетівський район, с. Купино, р/р 581006 у Шепетівському відділенні АКБ «Україна», МФО 315234), справа № 89-Б/5.

2. Відкритого акціонерного товариства «Шепетівський бутощебеневий кар'єр» (Шепетівський район, с. Рудня-Новенька, р/р 301503 в Шепетівському відділенні АКБ «Україна», МФО 315234), справа № 93-Б/2.

3. Акціонерного товариства відкритого типу «Терноцвіт» (Шепетівка, вул. Шешукова, 3, р/р 467135 в Шепетівському відділенні Промінвестбанку), справа № 125-Б.

4. Малого колективного підприємства роздрібної торгівлі «Колос» (Шепетівка, вул. Українська, 65-а, р/р 1468502 в Шепетівському відділенні Промінвестбанку), справа № 126-Б.

Заяви кредиторів і санаторів приймають протягом місяця з дня публікації оголошення.

Арбітражний суд Сумської області (244000, Суми, вул. Рибалка, 2) порушив справи про банкрутство:

малого підприємства «Фантом» (245313 Сумська обл., Сумський район, с. Новомихайлівка, вул. Шкільна, 21), р/р 468605 у відділенні АК АПБ «Україна», Суми, МФО 337245, справа № 252-9/7;

приватного комерційного підприємства «Находка» (245311, Сумська обл., Сумський район, смт Степанівка, вул. Леніна, 35), р/р 003468108 у Промінвестбанку, Суми, МФО 337278, справа № 365-5/22;

малого приватного виробничого підприємства «Бест» (245310, Сумська обл., Сумський район, с. Косівщина), р/р 546828 в Зарічному відділенні Укрсоцбанку, Суми, МФО 337085, справа № 573-6/41;

фермерського господарства Дегтярьова Сергія Миколайовича (245307, Сумська обл., Сумський район, с. Стецківка, вул. Шевченка, 27), р/р 643239 у відділенні АК АПБ «Україна», Суми, МФО 337245, справа № 536-6/38.

Претензії кредиторів приймають протягом місяця з дня публікації оголошення.

Арбітражний суд Хмельницької області (280005, Хмельницький, пл. Незалежності, 1) порушив справи про банкрутство:

— приватного малого підприємства «Лотос», справа № 151-6/5 (284074, Хмельницька область, Кам'янець-Подільський район, смт. Стара Ушиця, будинок побуту); р/р 468097 в Кам'янець-Подільському відділенні Промінвестбанку, МФО 315416, тел. 9-63-39);

— Кам'янець-Подільського заводу продтоварів, справа № 46-Б/1 (281900, Хмельницька область, м. Кам'янець-Подільський, вул. Індустріальна, 3; р/р 000404611 в АК «Україна», м. Кам'янець-Подільський, МФО 315386, тел.3-41-10, 3-46-70).

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймаються в місячний термін з дня опублікування оголошення.

Арбитражным судом Запорожской области 06.11.96 возбуждено дело № 5/2-432 по заявлению ГНА в Шевченковском районе города Запорожья о признании банкротом ООО «Терра-В» (330083, Запорожье-83, улица Криворожская, дом 8, квартира 4); р/с 000567403 в АКБ «Славянский», МФО 313797, код ОКПО 13614657).

Кредиторам и возможным санаторам направлять заявления с имущественными требованиями к должнику в месячный срок с момента публикации объявления по адресу: 330001, Запорожье-1, улица Шаумяна, дом 4, арбитражный суд Запорожской области.

ООО «Глако» сообщает о своей ликвидации.

Претензии принимаются в течение двух месяцев по адресу: Киев, ул. Зодчих, 18-В, кв.3.

Арбітражний суд Хмельницької області (Хмельницький, пл. Незалежності, 1), порушив справи: № 149-Б, № 144-Б/1, № 142-Б/4, № 143-Б/4 про банкрутство:

ПП «Майя» (Хмельницький, вул. Проскурівська, 36); р/р 2468714 в Промінвестбанку, МФО 315278;
ПФ «Ойла» (Хмельницький, вул. Кам'янецька, 48, кв. 28); р/р 1468090 в АКБ «Україна», МФО 315308;
ПФ «Клуб-Д» (Хмельницький, вул. Зарічанська, 12, кв. 86); р/р 2468028 в АКБ «Україна», МФО 315308;
ПМП «Грінвіч» (Хмельницький, вул. Проскурівська, 40), р/р 644763 в Облсоцбанку, МФО 315018.

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймаються в місячний термін з дня опублікування оголошення.

В связи с ликвидацией малого государственного предприятия «Темп» все претензии принимаются в течение 2 месяцев со дня опубликования данного объявления.

Тел.(0562) 41-85-57.

ЗАТ «Торговий дім Тімченко» ліквідується.
Претензії приймають протягом одного місяця.
Звертатися за телефоном 263-89-54.
Юридична адреса: 252213, Київ, вул. Прирічна,27-Е, код ЗКПО 23502000.

Арбітражний суд Хмельницької області (280000, Хмельницький, пл. Незалежності, 1), порушив справи про банкрутство:

№ 160-Б Хмельницького ТзОВ «Бервін» (юридична адреса: Хмельницький, вул. Довженка, 1, кв. 4), р/рахунок 467348, МФО 315308 АПБ «Україна»;

№ 172-Б/5 малого приватного підприємства «Консенсус» (юридична адреса: Хмельницький, вул. Шевченка, 3, кв. 50); р/рахунок 467704 в АК «Поділля», МФО 315568.

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймаються в місячний термін з дня опублікування оголошення.

ІНФОРМАЦІЯ

про випуск акцій відкритого акціонерного товариства «Завод залізобетонних виробів і дорожньо-будівельних матеріалів»

1. Відомості про акціонерне товариство

Засноване згідно з рішенням загальних зборів засновників, протокол № 1 від 6 лютого 1997 року, які є правонаступниками орендного підприємства "Завод бетонних виробів", що було зареєстроване Харківською районною держадміністрацією Києва 20 листопада 1995 року, свідоцтво № 04012321 та приватизоване відповідно до законодавства України. Приватизація відбулася згідно з наказом регіонального відділення Фонду державного майна України по Києву № 846 від 20 травня 1996 року, планом приватизації та договором купівлі-продажу шляхом викупу державної частки майна.

1.2 Місцезнаходження: Україна, 252045, Київ, вул. Новопирогівська, 60.

1.3 Мета.

Основною метою діяльності товариства є сприяння розвитку суспільства шляхом задоволення потреб населення та організацій у високоякісних товарах та послугах, що пропонуються товариством за умов забезпечення відповідного прибутку акціонерам товариства та справедливого ставлення до працівників.

1.4 Предмет діяльності.

На виконання своєї мети товариство здійснює діяльність у таких напрямах:

— виробництво і реалізація будівельних матеріалів;

— транспортне обслуговування підприємств, організацій та населення;

— автотранспортні послуги, ремонт та сервісне обслуговування автотранспорту;

— виготовлення та реалізація товарів народного споживання, сільгосппродуктів;

— дорожньо-будівельні та ремонтні роботи;

— організація виробничих майстерень, лабораторій та будівельно-монтажних робіт;

— здійснення всіх видів зовнішньоекономічної діяльності, в тому числі експорт та імпорт товарів і послуг;

— благодійницька та спонсорська діяльність;

— інші види, що не заборонені законом і випливають з предмету діяльності товариства.

1.5 Дані про керівництво.

Голова правління - Проскурко Іван Федорович, освіта вища, кваліфікація - інженер-будівельник, стаж роботи 37 років.

Заст. голови правління - Ковалевський Віктор Володимирович, освіта вища, кваліфікація - інженер шляхів сполучення, стаж роботи 17 років.

Заст. голови правління - Хайдуров Володимир Олександрович, освіта вища, кваліфікація - економіст, стаж роботи 36 років.

Головний бухгалтер - Рябко Наталія Василівна, освіта середня спеціальна, незакінчена вища, кваліфікація - технік-будівельник, стаж роботи 17 років.

1.6 Фінансові результати.

	На 1.01. 1997 р. (т.грн.)	На 1.04. 1997 р. (т.грн.)
Балансовий прибуток	3141.8	250.4
Кредиторська заборгованість	268.1	329.0
Дебіторська заборгованість	1403.4	743.0
Обсяг реалізації продукції (послуг)	12408.2	2003.4

Результати фінансової діяльності, достовірність бухгалтерського балансу та звіт за 1996 рік перевірені аудиторською фірмою України "Укртрансаудит" (ліцензія на аудиторську діяльність фірми, серія АБ № 073 видана аудиторською палатою України 17 березня 1994 року).

Фінансовий стан ВАТ за даними балансу на 1.01.1997 року характеризується аудитом як стійкий, платоспроможний, ліквідний (аудиторський висновок № 01/002 від 18.04.1997 року).

Балансовий прибуток підприємства за 1996 рік становить 3141,8 тис. грн.; валюта балансу - 8870 тис. грн.

1.7 Опис ділової діяльності, засвідчений аудитом.

Основним напрямом діяльності підприємства є виробництво залізобетонних виробів, асфальтобетонної суміші та інших дорожньо-будівельних матеріалів, розширення автотранспортних послуг.

Номенклатура виробництва	Од. виміру	За 1996 р.	1 кв. 1997 р.
Асфальтобетонна суміш	Т	177554	3592
Залізобетонні вироби	М3	7341	910
Бетонні вироби	М3	2485	571
Товарний бетон	М3	10265	465

Середньоспискова чисельність виробничого персоналу -286 чол.

Площа 17.4 га.

2. Повідомлення про емісію цінних паперів

2.1. Рішення про випуск акцій прийнято загальними зборами акціонерів та оформлено протоколом № 2 від 6.02.1997 року. Запланований обсяг емісії 8168760 грн. (вісім мільйонів сто шістдесят вісім тисяч сімсот шістдесят грн.) Випускається 32675040 шт. простих іменних акцій номінальною вартістю 0.25 грн. Прості іменні акції випускаються серією А з порядковими номерами від 00000001 по 32675040. Всі акції реалізуються за номінальною вартістю.

2.2 Мета випуску акцій - формування статутного фонду.

Фінансові ресурси, залучені від випуску акцій, будуть використані для збільшення обсягу виробництва продукції.

Випуск привілейованих акцій не передбачається.

Акції будуть розміщені серед засновників товариства, тобто осіб, які брали участь у викупі державного майна орендного підприємства «Завод бетонних виробів» та яким була розділена колективна частка майна.

Раніше цінні папери не випускались.

3. Порядок розміщення акцій 1-ї емісії

3.1. Орендне підприємство «Завод бетонних виробів» було на оренді з 1 травня 1994 року по 1 серпня 1996 року. За час роботи на оренді були напрацьовані кошти, які належать колективу організації орендарів.

Колективна частка майна, яка не підлягає викупу, була персоніфікована серед 223 членів організації орендарів, складає 2559760 грн., що становить 10239040 шт. акцій.

3.2. Акції у вільний продаж не надходять, а розміщуються серед акціонерів товариства.

3.3. Розміщення акцій проводиться через 10 днів після опублікування оголошення про випуск акцій і закінчується через три дні.

3.4. Під час приватизації на підставі акту оцінки майна цілісного майнового комплексу була визначена державна частка у розмірі 5609000 грн., яка підлягала викупу.

Згідно з договором купівлі-продажу № 000347/30 від 31 липня 1996 року було встановлено 100% квоту використання приватизаційних майнових сертифікатів при викупі державної частки майна, яка складає 11218 приватизаційних майнових сертифікатів номінальною вартістю 500 грн., що становить 5609000 грн.

Організація орендарів залучила до викупу 1718 фізичних осіб, що становить 859000 грн., і одного фінансового посередника.

Статутний фонд на дату створення АТ становить 8168760 грн. — сплачений повністю.

4. Виплата дивідендів здійснюватиметься щороку за результатами діяльності товариства за рішенням загальних зборів.

5. Права акціонерів.

Акціонер має право на частину прибутку акціонерного товариства (дивіденди), на участь в управлінні товариством, інші права, передбачені законодавством України, а також статутом акціонерного товариства.

6. Основні фактори ризику у будівельній галузі пов'язані з діяльністю товариства в умовах нестабільного економічного стану в країні, а також можливими змінами у законодавстві, які погіршать становище підприємства.

Голова правління І. Проскурко.

У номер

● *Донецьк — Миколаїв*

Пікет до Києва доведе

У шахтарських колективах розпочалася підготовка до всеукраїнського галузевого страйку, який намічено на 1 липня. Таке рішення прийняла президія ЦК профспілки працівників вугільної промисловості, засідання якої відбулося в Донецьку. Також заплановано, що з 16 червня розпочнеться піший похід гірників до Києва, а 17 червня — пікетування адміністрації Президента. Як повідомив кореспондентові «Голосу України» заступник голови ЦК профспілки Віктор Турманов, у ході акції, в якій візьмуть участь близько тисячі представників, шахтарі вимагатимуть захисту своїх прав. Поки що стихійними страйками охоплено близько двох десятків вугільних підприємств України.

Близько 5 тисяч робітників Миколаївського суднобудівного заводу ім. 61 комунара теж підтримали ініціативу донеччан. Вони вимагають стабілізації у суднобудівній галузі, погашення заборгованості у зарплаті, збереження робочих місць.

● *Луганськ*

Шахтарський ревком не здається...

Робоча група Мінвуглепрому прибула в Первомайськ. Мета — вивчити становище на самостійній шахті імені Менжинського. Уже кілька місяців тут триває пожежа. В той час, коли треба докласти всіх зусиль, щоб урятувати підприємство з унікальними за своїми обсягами запасами вугілля — 93 мільйони тонн, гірники страйкують. Їхня вимога — погашення заборгованості по зарплаті.

На шахті, окрім трьох профспілок, тепер діє так званий революційний комітет. Переговори робочої групи йдуть з ним важко. Міністерство погоджується погасити заборгованість, але ревком вимагає вдвічі більше грошей.

Гроші держава дає з розрахунку на видобуту тонну вугілля. Однак шахта імені Менжинського за роки своєї самостійності знизила видобуток вугілля майже вдвічі.

● *Запоріжжя*

Фестивалили не тільки у столиці

Перший в історії Запорізької обласної організації Спілки журналістів України фестиваль засобів масової інформації, що проходив у Бердянську, скликав багатьох майстрів пера. Журналісти добре подискутували за «круглим столом» на тему «Засоби масової інформації та влада», а доповнили їх заступники голів райдержадміністрацій та голови міськвиконкомів області.

Секретаріат Верховної Ради України висловлює глибоке співчуття завідувачеві сектора відділу з питань звернень громадян Лисяку Геннадію Івановичу в зв'язку з тяжкою втратою — смертю його батька — **Івана Терентійовича.**

Актуально

З війною звели ми рахунки?

(Початок на 1-й стор.).

Вітчизняна делегація, яка згідно з домовленістю сторін відвідала білокам'яну аби домовитися про скасування 25% НДС Дочи встановити експортні квоти на цукор у розмірі 1,5 млн. грн., повернулася звідти ні з чим, окрім хіба що запевнень у необхідності розв'язання «солодкої дилеми» і доцільності проведень подальших консультацій. Фахівці подейкують: цілком вірогідно, що цукрова галузь, як і торік, знов опиниться у патовій ситуації, пов'язаній з перевиробництвом та невизначеністю ринків збуту. За прогнозами, вал стратегічного продукту нинішнього сезону становитиме 3,5 млн. тонн. Громадяни нашої незалежної неньки з'їдають щороку лише 1,5 млн. У концерні «Укрцукор» вважають, що українським посланникам «відмовлено» з політичних міркувань. Північний сусід за потреби 5 млн. тонн солодкого піску самотужки виробляє лише 1,7 млн. А отже решту має купувати.

За словами заступника голови правління з питань маркетингу концерну «Укрцукор» Володимира Коднєва, щороку Росія забирала 90% усього імпортного потенціалу українського цукру. Торік сусіди врешті-решт купили 1 млн. 320 тис. тонн солодкого піску. Як буде нині — невідомо, бо Росія надто активно «налягає» на виробництво білого продукту з цукрусирцю, який закуповує в третіх країнах. Якщо ми втратимо цей ринок — ще одного потужного удару зазнає вітчизняна цукрова галузь: на ринках Європи нас ніхто не чекає. Білого продукту там надлишок.

На думку Володимира Коднєва, втраті зовнішнього цукрового ринку сприяє внутрішня сільськогосподарська політика на кшталт «що МВФ нашепоче...». За вимогами Міжнародного валютного фонду Україна в обмін на кредити має виробляти рівно стільки цукру, скільки потрібно для внутрішніх потреб. Мета такої політики — «вибити» нашу державу з російського ринку, звільнивши його для закордонного виробника.

Галина КВІТКА.

Довкілля

Розведемо, а там — ловити будемо

Не таємниця, що нездорова екологічна ситуація до краю скоротила живність у наших ріках і водоймах. Щоб поліпшити стан, Луганський обласний рибокомбінат виступив ініціатором розведення риби в природних водоймах. Тут виростили 15 млн. мальків коропа і товстолобика. Десять мільйонів використали для відтворення власного «рибного стада», а п'ять — як спонсорську допомогу для «прописки» в ріках і озерах області. Перші рибковози відправлено в райони Айдару, Євсугу, Красної та інших приток Сіверського Дінця, озер Бугуннов, Чистеньке та інших, повідомляє ДІНАУ-Укрінформ.

Фото Вадима ЛЄСНОГО.

Альтернатива

Не треба «Мультитабсу» — смородину давай!

Чи можна з тридцяти соток землі одержати «навар» у п'ять тисяч гривень? Виявляється, це реально, бо саме стільки отримало сільгосппідприємство «Авангард» Черняхівського району з плодорозсадника. Вирощені на ньому саджанці користувалися цієї весни великим попитом. Тому плодорозсадник розширюватимуть — буде більше черешні, смородини. Додаткову площу мають відвести і під власні ягідники. Навіть бартер у КСП специфічний: у Київ партнерам відправили саджанці дичок, щоб одержати взамін живці смородини та малини.

Олексій КАВУН.
Житомирська область.

Спорт

Звідусіль

Футбол. Першість України. Перша ліга. 43-й тур. **«Хімік» С—«Металіст».** 1:3. Бабенко, 89, з пенальті —Шевченко, 2, Жук, 22, Рудняк, 36. **«Металург» Д—ФК «Черкаси».** 0:1. Гречаний, 62. **ЦСКА-2—«Явір».** 1:0. Поляков, 26. **«Поліграфтехніка»—«Шахтар».** 0:2. Дяк, 11, Теркулов, 73. **«Металург» Н—«Металург» М.** 0:1. Андросов, 61. **«Буковина»—ФК «Львів».** 0:1. Вільчинський, 48. **«Кристал»—«Закарпаття».** 0:2. Пфайфер, 48, Лагойда, 60. **«Зоря»—«Поділля».** 1:0. Мірошниченко, 78. **«Сталь»—«Хімік» Ж.** 3:1. Моргунов, 27, Плотников, 43, Цвік, 56 — Кошинський, 79. **«Волинь»—СК «Миколаїв».** 0:0. **«Верес»—СК «Одеса».** 3:1. Вознюк, 44, 89, Дикий, 60 — Ткаченко, 10.

***

Уже відомі п'ять команд, які виступатимуть у фінальній частині чемпіонату світу у Франції влітку наступного року. Це чемпіони світу-94 футболісти Бразилії, команда Франції — господар турніру, а також збірні Марокко, Нігерії і Тунісу, котрі стали переможцями у своїх відбіркових турнірах.

Велоспорт. Переможцем престижної велогонки «Giro D'Italia» став відомий італійський гонщик Іван Готті, який представляв клуб «Саєко». Представник України Сергій Гончар («АКІ») посів високе п'яте місце.

Легка атлетика. Ми вже повідомляли про перемогу у змаганнях зі штовхання ядра на меморіалі братів Знаменських у Москві харків'янки Віти Павлиш. Але першою на цих змаганнях була ще одна українська спортсменка — Тетяна Терещук, яка швидше від усіх промчала дистанцією 400 метрів з бар'єрами. Наша Валентина Федюшина була третьою у штовханні ядра. А Владислав Дологодін був четвертим на дистанції 200 метрів. До речі, на 100-метрівці переможець недавнього суперматчу «Найшвидша людина планети», канадський спринтер, чемпіон Атланти-96 Донован Бейлі був лише другим (10,28), поступившися Девідсону Езінва з Нігерії (10,20).

Баскетбол. Угорщина. Чемпіонат Європи. Жінки. Україна—Іспанія. 62:76.

Не той хліб, що чекають, а той, що збирають

Урожай-97

Тимчасову паузу на хлібних ланах країни між сівбою й жнивами зазвичай з лишком заповнюють прогнози різного роду чиновників, яким за службовими обов'язками належить турбуватися про появу на світ короваю-97. Треба відзначити: функціонери щедро годують обивателя райдужними прогнозами. Як випливає зі сказаного на нараді з підготовки до збирання урожаю, догляду за посівами, заготівлі кормів і розвитку тваринництва, яку провів минулого тижня Прем'єр-міністр Павло Лазаренко, поточний сезон обдарує громадян України валом озимої пшениці, що перевищуватиме 20 млн. тонн. Це на 36% більше, ніж торік. Гектар посівів, обіцяють, видасть на-гора аж 31 центнер цієї культури, 24 — жита, 24 — ячменю (1996 р. —відповідно 23, 20 і 18 центнерів).

Найбільшими зерновими дивідендами, як пророкують, порадує південь: Херсонська, Одеська, Миколаївська області. Втім, це лише припущення, на які завжди знаходяться стримуючі фактори. Один із них, за словами президента Ліги підприємців АПК Леоніда Козаченка, —третину озимих засіяно без протруєння, часто неякісним зерном. Для 640 тис. га південних земель є загроза нападу сарани, а грошей на боротьбу з шкідником, як завжди, бракує. Може покласти аграрника «на лопатки» і тотальний брак сільгоспагрегатів. За інформацією Мінсільгосппроду, на колесах лише 20—40% від усього парку зернозбиральних комбайнів.

У Криму (а півострів у плані техоснащення серед інших регіонів України — не останній), за прогнозами, тутешні, що віддали своє, вітчизняні комбайни за передбачуваного навантаження (180 гектарів на кожен) швидше за все не впораються зі збиранням вчасно. Коли так — втрати неминучі. А чотириста закуплених зернозбиральних агрегатів фірми «Кейс», що мали, починаючи уже з нинішнього року, полегшити життя вітчизняного землероба, нинішнього сезону можуть взагалі не потрапити на поля. Агробіржа, яка уклала контракт на їх постачання, досі не вирішила з українськими виробниками питання щодо застави і оплати цієї техніки.

Втім, не можна сказати, що нинішній сільськогосподарський рік зовсім без позитиву. Для прикладу, Президія Верховної Ради Криму (а автономія, як завжди, однією з перших відкриває сезон збирання) доручила Раді міністрів півострова на цей період заборонити відключення електроенергії на об'єктах Північно-Кримського каналу, зерноочисних пунктах, елеваторах, в ремонтних майстернях.

Кримські жнива, на відміну від минулорічних, обіцяють бути світлими.

Валерій ДРУЖЕНКО.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
◊ **Рукописів не повертаємо.**
◊ **Листування з читачами — тільки на сторінках газети.**

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

◊ **За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.**
◊ **Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.**
◊ **За точність викладених фактів відповідальність несе автор.**

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 280313.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311001.